

Pinksteren is een inspiratiefeest, En in in-spiratie zit het woord spirit en dat is geest. De komst van die Geest vieren we met Pinksteren, want Pinksteren gebeurt ook vandaag, nieuw leven

Pinksteren, het woord is afgeleid van het Griekse woord pentèkostè, wat vijftig betekent, dag van de volheid, omdat het de vijftigste dag na Pasen is. En daarmee sluiten we ook de Paastijd af.

We herdenken het neerdalen van de Heilige Geest over zijn apostelen in het bijzijn van Maria, en meteen is ook het ontstaan van de christelijke kerk. Het is een bijzonder feest, maar lang niet zo populair als bijv.

Kerstmis, en Pasen. Vandaag gedenken we of herinneren we ons of gedenken we dat Jezus niet dood en vergeten is, en dat de Geest die Hem heeft bezielde ook leeft in ieder van ons, als we daar voor openstaan. Een 'inspiratie' feest zouden we kunnen zeggen.

Voordat Jezus stierf heeft Hij al tegen zijn leerlingen gezegd:

'Ik laat jullie niet alleen als Ik heenga en wordt opgenomen bij mijn Vader, Ik zal aan Hem vragen dat Hij over jullie en ons, dezelfde Geest laat neerdalen die ook op mij rustte en Mij inspireerde, zo zullen jullie en wij dezelfde inspiratie krijgen die Ik ook had.'

En zo is het ook verlopen, nadat Jezus was heengegaan waren alle leerlingen, vrienden en vriendinnen weer naar huis gegaan, diep ontroerd, moedeloos en uitgeblust van hoe nu verder zonder Hem. En zoals dat soms gaat als een groep uit elkaar valt kom je elkaar naar een tijdje weer eens tegen of zeggen sommigen 'laten we weer eens bij elkaar komen en samen praten

over hoe het was, en hoe het nu eigenlijk met ons allemaal gaat.'

En weet je wat: 'We gaan vragen of Maria, de moeder van Jezus, ook zin en belangstelling heeft om te komen, want die zal ook wel erg ontdaan zijn.'

Zo gezegd zo gedaan, en zo kwamen ze weer bij elkaar in een bovenzaal om elkaar weer een hart onder de riem te steken en samen te bidden. En zo kwamen ze geestelijk in beweging, er groeide na een tijdje iets van vuur en enthousiasme in hun harten, en tot hun eigen verbazing kwamen ze ook écht in beweging; ze gingen daarna nadat ze door de geest maar ook door elkaar geïnspireerd waren, de straat op en gingen naar plaatsen waar Jezus ook vaak sprak, om de toehoorders te vertellen over hun vriend Jezus en wat Hij zó belangrijk vond. En die vrienden voelden op een bepaald moment dat ze dezelfde kracht hadden gekregen die ook hun vriend Jezus had beziel, en dat was nadat er een soort geruis als van een hevige windvlaag door de zaal was gegaan waar ze bijeen waren. Hierdoor werd bij hun allemaal nieuw leven ingeblazen en werden ze in beweging gezet, het leek alsof er vonken over sprongen waardoor ze in 'vuur en vlam' kwamen te staan, ze voelden zich 'andere' mensen. Het mooie ervan was dat mensen van overal vandaan, begrepen wat er aan hen verteld werd, ze voelden zich aangesproken door Jezus' Boodschap, want de taal van de liefde en enthousiasme verstaat iedereen. Dat was nu écht het werk van de H. Geest, die in dit Pinksterverhaal wordt gesymboliseerd met een wind, onzichtbaar maar die de apostelen in beweging zette, de Geest van Jezus moet kunnen waaien om mensen de energie en inspiratie te geven,

die nodig is om in beweging te komen, anders staat alles stil.

De wens van God is: dat zijn Geest mag neerdalen in ieder van ons, om ons te bezielen en te inspireren. Bezielde mensen begrijpen elkaar ook zonder veel woorden. Dat ook wij laten zien dat die liefdes boodschap van Jezus door ons verstaan wordt en gedaan. Vandaag en morgen en alle dagen.

Hopelijk, kijkend naar het conflict in het Midden Oosten maar ook dichterbij huis in Oekraïne, daalt deze Geest binnenkort ook bij de leiders van Israël, Hamas en de hele regio en van Rusland en Oekraïne en alle bondgenoten, zodat er een 'vredesvlammetje' in hen gaat branden, dat uiteindelijk vrede en respect voor elkaar zal brengen, en het aloude 'oog om oog en tand om tand', tafereel voor goed mag verdwijnen. Dat ook zij geraakt door de kracht van de Geest de weg naar een duurzame vrede mogen vinden.

Dat het zo mag zijn.